

ρέτου άγρορητού την διάθεσιν. "Όταν δὲ ώμίλει περὶ τῆς γενικῆς καὶ ατομικῆς ἠθικῆς, ἔταν διηγείτο τὰ φαιδρότατα καὶ εὐφύστατα ἐκεῖνα ἐπεισόδια τῆς ζωῆς του, ἦτον αὐτῆ αὐτῆ ἡ ἀρετῆ καὶ ἡ εὐφύα ὀμιλοῦσα καὶ σαρπίζουσα τὰ ἀνθη τοῦ πνεύματος καὶ τῆς χάριτος, τὴν δροσερὰν πνοὴν τῆς νεότητος καὶ τῆς πρωτοτυπίας ἐν πάσῃ ἀντιλήψει γεγονότων, ἐν πάσῃ ἐκφράσει σκέψεων, ἐν πάσῃ ἐνδηλώσει τῆς ἠθικῆς του ζωῆς. Καὶ ὅταν τὸν λόγον ἔφερε καὶ ἐπὶ τῆς ἀπαισίως ἐκτεινομένης γενικῆς ἡμῶν καταστάσεως, ἐθνικῆς, πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς, ἦτον ἐνόμιζε τις, αὐτῆ αὐτῆ ἡ πατρὶς θρηγοῦσα καὶ πανοῦσα, ἦτον αὐτῆ αὐτῆ ἡ πατριωτικῆ ὁδὸν ζωσα, κλαίουσα, ἀλλ' αἰωνίως ἐλπίζουσα καὶ αἰσιοδοξοῦσα διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Τοιοῦτος ἦτον ὁ ἀνὴρ, ὁ καταλιπὼν ζωσαν ἡγῶ τῶν ἀρετῶν του εἰς τὰ τέκνα του.

Τοιοῦτος ἦτον ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ δικαστικῇ, δημοσίᾳ καὶ ἰδιωτικῇ αὐτοῦ δράσει. Τοιοῦτων χαρισμάτων, ἦτον ἡ δρῶσα ἐνσάρκωσις ὁ Σ π υ ρ ῖ δ ω ν Β λ ἄ χ ο ς, οὐτινος εὐτυχοῦμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν εἰκόνα μετὰ τῶν ὄχρων τούτων βιογραφικῶν γραμμῶν, ἐν εἶδει ἀντηγήσεως τῶν ἀρετῶν του, τῶν ὁποίων ἡ αἰωνία ἀνάμνησις θὰ ὑφούται ἐν τῷ θαυμασμῷ τῆς νεοελληνικῆς κοινωνίας καὶ πατρίδος, ὡς ὑφούται ἡ σεμνὴ καὶ ἐπιβάλλουσα εἰκὼν τῆς εὐγενοῦς του προσωπικότητος ἐν τῷ νεοελληνικῷ πανθέῳ τῶν νεωτέρων ἐναρέτων καὶ χρησίμων ἀνδρῶν. Ἡ δὲ ἀνάμνησις αὐτῆ τοῦ ἠθικοῦ γίγαντος ὅστις ἐξέλιπε, παραμένουσα εἰς ἡμᾶς τοὺς νεωτέρους νάνους ὡς γλυκεῖα ἀπήχησις σθεσθείσης μεγαλοπρεποῦς ἀρμονίας, ὡς παναρμόνιος ἀντήχησις σθεσθέντος μεγαλοπρεποῦς παιᾶνος πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, θέλει αἰετοπερὶ διεγείρει ἄλλοιον τὸ ἐνθουσιῶδες αἶσθημα τῆς λατρείας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός, αἰετοπερὶ ἀμυχῶν τὸν πόθον καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ἐνδρῶμῃσιν πρὸς μίμησιν τοῦ παραδείγματος ἐκεῖνου. "Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅπως ἡ δύναμις τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ, ἡ δύναμις τῆς ἐμπνευσμένης καὶ δρώσης ἀρετῆς, γοητεύσῃ τὰ πλήθη καὶ ὑποβάλλῃ αὐτοῖς τὴν παρόρμησιν πρὸς μίμησιν.

Ὁ Σ π υ ρ ῖ δ ω ν Β λ ἄ χ ο ς ἀπέθανεν αἰφνης ἐν Ἀμαλιαπόλει (Νέα Μιζέλη) πατρίδι τῆς σύζυγου αὐτοῦ, ἡς ὁ θάνατος ἐπέσπευσε τὸν ἰδικόν του.

Ἐν τῇ «Ποικιλῆ Στοιχῶν» νῦν δημοσιεύοντες τὴν εἰκόνα καὶ τὸν βίον τοῦ ἀνδρός, ὑποκλινομένη εὐλαδῶς πρὸ τῆς ἀκτινοβολίας ἡ ὁποία μετὰ τοῦ βλέμματος καὶ τοῦ ἐλαφροῦ συνοφρυώματος ἐκπέμπεται ἀπὸ τῆς μορφῆς του καὶ ἀπὸ τῆς ψυχῆς του, ὡς εἴαν νὰ ἔρριπτε τὸ ὕστατον ὄργιλον βλέμμα πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν δικαιοσύνην, πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν νεότητα τῆς σήμερον, τὸν τελευταῖον χαριετισμὸν πρὸς τὴν πατρίδα του, τὸ πανύστατον γαῖρε πρὸς τὰ λευκὰ ἰδεώδη τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀληθείας, ἅτινα τὸν ἐνέπνεον καθ' ὅλον του τὸν βίον, διήγειρον τὴν ζωὴν του καὶ καθίστων τὴν ὑπαρξίν του τόσον εὐγενῶς πολῦτιμον καὶ ἀπαράμιλλον.

Σ Ε Μ Ι Ἀ . . .

Εἶδα τὰ μαγουλάκια σου σὰν αἷμα
κ' ἐνόμισα πῶς τῶχεις φρικτὸ
μὰ μὲς στὰ μάτια σ' εἶδα σὰν τὴν κοίμα
κατάλεκτο κι' ἀφρατο θηλυκὸ.

Κ' ἔρονα διασμένη τὴ ματιὰ
ἀπάνου σου, σι' ἀγκίστρι τοῦ μοῦ δόλωσες,
μὰ σὺ μὲ μὴ γοργὴ μακροβουτιὰ
καὶ θάλασσα καὶ μάτια... μοῦ τὰ δόλωσες.

(1911)

Ζ.

